

Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

► **B** **DIRECTIVA 94/62/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**
din 20 decembrie 1994
privind ambalajele și deșeurile de ambalaje
(JO L 365, 31.12.1994, p. 10)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003	L 284	1	31.10.2003
► <u>M2</u>	Directiva 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004	L 47	26	18.2.2004
► <u>M3</u>	Directiva 2005/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005	L 70	17	16.3.2005
► <u>M4</u>	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M5</u>	Directiva 2013/2/UE a Comisiei din 7 februarie 2013	L 37	10	8.2.2013
► <u>M6</u>	Directiva (UE) 2015/720 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2015	L 115	11	6.5.2015

DIRECTIVA 94/62/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 20 decembrie 1994

privind ambalajele și deșeurile de ambalaje

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189b din tratat ⁽³⁾,

întrucât diferitele măsuri interne cu privire la gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje trebuie armonizate, pe de o parte, pentru a preveni orice impact al acestora asupra mediului sau pentru a reduce un astfel de impact, asigurând astfel un grad ridicat de protecție a mediului, și, pe de altă parte, pentru a asigura funcționarea pieței interne și pentru a evita obstacolele în calea comerțului și denaturarea și limitarea concurenței în cadrul Comunității;

întrucât cel mai bun mijloc de a preveni producerea deșeurilor de ambalaje este de a reduce volumul general al ambalajelor;

întrucât, în raport cu obiectivele prezentei directive, este important să se respecte principiul general conform căruia măsurile adoptate într-un stat membru pentru a proteja mediul nu ar trebui să afecteze în mod negativ capacitatea altor state membre de a realiza obiectivele directivei;

întrucât reducerea deșeurilor este esențială pentru creșterea durabilă, menționată în mod expres în Tratatul privind Uniunea Europeană;

întrucât prezenta directivă ar trebui să reglementeze toate tipurile de ambalaje introduse pe piață și toate deșeurile de ambalaje; întrucât, în consecință, Directiva 85/339/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind recipienții pentru lichide destinate consumului uman ⁽⁴⁾ ar trebui abrogată;

⁽¹⁾ JO C 263, 12.10.1992, p. 1 și
JO C 285, 21.10.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO C 129, 10.5.1993, p. 18.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 23 iunie 1993 (JO C 194, 19.7.1993, p. 177), Poziția comună a Consiliului din 4 martie 1994 (JO C 137, 19.5.1994, p. 65) și Decizia Parlamentului European din 4 mai 1994 (JO C 205, 25.7.1994, p. 163). Confirmat pe 2 decembrie 1993 (JO C 342, 20.12.1993, p. 15). Text comun al Comitetului de conciliere din 8 noiembrie 1994.

⁽⁴⁾ JO L 176, 6.7.1985, p. 18, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/629/CEE (JO L 377.31.12.1991, p. 48).

▼B

întrucât ambalajul are o funcție socială și economică vitală și, în consecință, măsurile prevăzute prin prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere altor cerințe legislative relevante care aduc atingere calității și transportului ambalajelor sau bunurilor ambalate;

întrucât, în conformitate cu strategia comunitară de gestionare a deșeurilor, prevăzută în Rezoluția Consiliului din 7 mai 1990 privind politica în domeniul deșeurilor ⁽¹⁾ și Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile ⁽²⁾, gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje ar trebui să includă, ca prioritate, prevenirea producerii de deșeurile de ambalaje, și ca principii fundamentale suplimentare, re folosirea ambalajelor, reciclarea și alte forme de recuperare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerea eliminării finale a unor astfel de deșeurile;

întrucât, până la realizarea unui progres științific și tehnologic în privința unor procese de recuperare, re folosirea și reciclarea ar trebui să fie avute în primul rând în vedere în ceea ce privește impactul asupra mediului; întrucât aceasta necesită crearea în statele membre a unor sisteme de garantare a returnării ambalajelor utilizate și/sau a deșeurilor de la ambalaje; întrucât evaluările ciclurilor de viață ar trebui încheiate cât se poate de repede pentru a justifica o ierarhie clară între ambalajul re folosibil, reciclabil și recuperabil;

întrucât prevenirea producerii deșeurilor de ambalaje se realizează prin măsuri corespunzătoare, inclusiv prin inițiative adoptate în cadrul statelor membre în conformitate cu obiectivele prezentei directive;

întrucât statele membre pot încuraja, în conformitate cu tratatul, sistemele de re folosire a ambalajelor care pot fi re folosite în mod ecologic, pentru a profita de contribuția unor astfel de sisteme la protecția mediului;

întrucât, din punct de vedere ecologic, reciclarea ar trebui considerată ca o parte importantă a recuperării, în special în ceea ce privește reducerea consumului de energie și de materii prime și eliminarea finală a deșeurilor;

întrucât recuperarea energiei este un mijloc efectiv de recuperare a deșeurilor de ambalaje;

întrucât obiectivele stabilite în statele membre pentru recuperarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje ar trebui să se încadreze între anumite limite pentru a lua în considerare diferitele situații din statele membre și pentru a evita crearea de bariere în calea comerțului și denaturarea concurenței;

⁽¹⁾ JO C 122, 18.5.1990, p. 2.

⁽²⁾ JO L 194, 25.7.1975, p. 39, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/156/CEE (JO L 78, 26.3.1991, p. 32).

▼B

întrucât, pentru a obține rezultate pe termen mediu și pentru a oferi agenților economici, consumatorilor și autorităților publice perspectivele necesare pe termen lung, ar trebui să se stabilească un termen mediu limită pentru atingerea obiectivelor menționate anterior, precum și un termen lung limită pentru obiectivele ce urmează a fi determinate într-o etapă ulterioară în vederea creșterii substanțiale a respectivelor obiective;

întrucât Parlamentul European și Consiliul ar trebui să examineze, pe baza rapoartelor Comisiei, experiența practică dobândită de statele membre în cadrul activității desfășurate pentru atingerea obiectivelor menționate anterior și rezultatele cercetărilor științifice și ale tehnicilor de evaluare, cum ar fi bilanșurile de mediu;

întrucât statelor membre, care au stabilit deja sau vor stabili în viitor programe ce merg dincolo de sfera obiectivelor, ar trebui să li se permită să urmărească atingerea respectivelor obiective în interesul unui nivel superior de protecție a mediului, cu condiția ca astfel de măsuri să nu determine perturbări ale pieței interne și să nu împiedice alte state membre să se conformeze prezentei directive; întrucât Comisia ar trebui să confirme astfel de măsuri după o verificare corespunzătoare;

întrucât, pe de o parte, anumitor state membre li se poate permite să adopte obiective diminuate, date fiind împrejurările specifice din acele state membre, cu condiția ca acestea să realizeze un obiectiv minim de recuperare în termenul standard, precum și obiectivele standard, până la un termen mai lung;

întrucât, pentru gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, este necesar ca statele membre să creeze sisteme de returnare, colectare și recuperare; întrucât astfel de sisteme ar trebui deschise participării tuturor părților interesate și ar trebui concepute astfel încât să se evite discriminările împotriva produselor importate, barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței și să se garanteze posibilitatea optimă de returnare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, în conformitate cu dispozițiile tratatului;

întrucât problema marcajului comunitar al ambalajelor necesită o analiză suplimentară, însă aceasta ar trebui hotărâtă de Comunitate în viitorul apropiat;

întrucât, pentru a reduce impactul ambalajelor și al deșeurilor de ambalaje asupra mediului și pentru a evita barierele în calea comerțului și denaturarea concurenței, este de asemenea necesar să se definească cerințele esențiale care reglementează compoziția și caracterul re folosibil și recuperabil (inclusiv reciclabil) al ambalajelor;

întrucât prezența metalelor nocive și a altor substanțe în componența ambalajelor ar trebui limitată, dat fiind impactului lor asupra mediului (în special din punct de vedere al posibilei lor prezențe în emisii sau cenuși, atunci când ambalajele sunt incinerate, sau în cazul levigării, atunci când ambalajele sunt depozitate); întrucât este esențial ca într-o primă etapă de reducere a toxicității deșeurilor de ambalaje să se prevină acumularea de metale grele toxice în ambalaje și să se asigure că astfel de substanțe nu sunt eliberate în mediu, aceasta, cu anumite excepții care ar trebui să fie stabilite de către Comisie, în cazuri specifice, potrivit unei proceduri de comitet;

▼B

întrucât, pentru a se atinge un nivel ridicat de reciclare și pentru a se evita problemele de sănătate și securitate de către cei care sunt angajați să colecteze și să prelucereze deșeurile de ambalaje, este esențial ca astfel de deșeuri să fie sortate la sursă;

întrucât cerințele cu privire la producerea ambalajelor nu ar trebui să se aplice ambalajelor utilizate pentru un anumit produs înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive; întrucât, de asemenea, este necesară o perioadă de tranziție pentru comercializarea ambalajului;

întrucât sincronizarea dispozițiilor privind introducerea pe piață a ambalajului care respectă toate cerințele esențiale ar trebui să țină seama de faptul că standarde europene sunt în curs de elaborare de către organismul competent de standardizare; întrucât, cu toate acestea, dispozițiile privind mijloacele de probă cu privire la conformitatea standardelor naționale ar trebui să fie aplicate fără întârziere;

întrucât ar trebui promovată elaborarea standardelor europene pentru cerințele esențiale și alte probleme conexe;

întrucât măsurile prevăzute în prezenta directivă implică dezvoltarea unor capacități de recuperare și reciclare, precum și asigurarea unor spații comerciale pentru materiale de ambalaj reciclate;

întrucât includerea materialului reciclat în ambalajul respectiv nu ar trebui să contravină dispozițiilor relevante cu privire la igiena, sănătatea și siguranța consumatorilor;

întrucât sunt necesare date din întreaga Comunitate cu privire la ambalajele și deșeurile de ambalaje pentru a monitoriza punerea în aplicare a obiectivelor prezentei directive;

întrucât este esențial ca toți cei implicați în producerea, utilizarea, importul și distribuția ambalajelor și a produselor ambalate să devină mai conștienți de măsura în care un ambalaj se poate transforma în deșeu și ca, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, să accepte responsabilitatea ce le revine pentru astfel de deșeuri; întrucât dezvoltarea și punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în prezenta directivă ar trebui să implice și să necesite strânsa cooperare a tuturor partenerilor, dacă este cazul, într-un spirit de responsabilitate comună;

întrucât consumatorii joacă un rol esențial în gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje și, astfel, trebuie să fie bine informați pentru a-și adapta comportamentul și atitudinile;

întrucât includerea unui capitol specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje în planurile de gestionare a deșeurilor în temeiul Directivei 75/442/CEE va contribui la punerea efectivă în aplicare a prezentei directive;

întrucât, pentru a facilita realizarea obiectivelor prezentei directive, ar putea fi necesară utilizarea de către Comunitate și statele membre a unor instrumente economice în conformitate cu dispozițiile tratatului, astfel încât să se evite noi forme de protecționism;

▼B

întrucât statele membre ar trebui, fără a aduce atingere Directivei 83/189/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a procedurii de furnizare de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽¹⁾, să notifice Comisia cu privire la orice proiect de măsuri pe care acestea intenționează să le adopte, înainte de adoptarea lor, astfel încât să se poată stabili dacă acestea sunt sau nu în conformitate cu directiva;

întrucât adaptarea la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare a ambalajelor și a formatelor referitoare la un sistem de baze de date ar trebui asigurată de către Comisie în temeiul unei proceduri de comitet;

întrucât este necesar să se prevadă măsuri specifice ce urmează a fi luate pentru a face față oricăror dificultăți în punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate, dacă este cazul, cu aceeași procedură de comitet,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiective

(1) Prezenta directivă urmărește să armonizeze măsurile naționale privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de la ambalaje, pe de o parte, pentru a preveni orice impact al acestora asupra mediului din toate statele membre, precum și din țări terțe, sau pentru a reduce un astfel de impact, asigurând astfel un grad ridicat de protecție a mediului, și, pe de altă parte, pentru a asigura funcționarea pieței interne și pentru a evita obstacolele în calea comerțului și denaturarea și limitarea concurenței din cadrul Comunității.

(2) În acest scop, prezenta directivă stabilește măsurile destinate, ca prioritate, prevenirii producerii deșeurilor de ambalaje și, ca principii fundamentale suplimentare, reutilizării ambalajelor, reciclării și altor forme de recuperare a deșeurilor de ambalaje și, în consecință, reducerii eliminării finale a unor astfel de deșeuri.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă are ca obiect toate ambalajele introduse pe piață din cadrul Comunității și toate deșeurile de ambalaje, fie că ele sunt utilizate, fie că provin din industrie, comerț, birouri, magazine, servicii, gospodărie sau din orice alt domeniu, indiferent de materialul utilizat.

(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerințelor de calitate existente pentru ambalaje, cum ar fi cele privind siguranța, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, cerințelor existente de transport sau dispozițiilor Directivei 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO L 109, 26.4.1983, p. 8, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 92/400/CEE (JO L 221, 6.8.1992, p. 55).

⁽²⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 20.

▼B*Articolul 3***Definiții**

În înțelesul prezentei directive:

1. „ambalaje” înseamnă toate produsele realizate din orice materiale, de orice natură, utilizate pentru a conține, proteja, manevra, furniza și prezenta bunurile, de la materii prime la bunuri prelucrate, de la producător la utilizator sau consumator. Articolele „nereturnabile” utilizate în aceleași scopuri trebuie, de asemenea, considerate ambalaje.

„Ambalajul” constă numai din:

- (a) ambalaj de vânzare sau ambalaj primar, adică ambalajul conceput pentru a constitui o unitate de vânzare pentru un utilizator sau consumator final la punctul de achiziție;
- (b) ambalaj grupat sau ambalaj secundar, adică ambalajul conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare consumatorului sau utilizatorului final sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; acesta poate fi înlăturat din produs fără a-i afecta caracteristicile;
- (c) ambalaj pentru transport sau ambalaj terțiar, adică ambalajul conceput pentru a înlesni manevrarea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate pentru a preveni manevrarea fizică și pagubele datorate transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene.

▼M2

Definiția noțiunii de „ambalaj” trebuie să se bazeze, printre altele, pe criteriile prezentate în continuare. Articolele enumerate în anexa I sunt exemple care ilustrează aplicarea acestor criterii.

- (i) Un articol este considerat ambalaj în cazul în care respectă definiția menționată anterior, fără să aducă atingere altor funcții pe care le-ar putea de asemenea îndeplini ambalajul, cu excepția cazurilor în care articolul face parte integrantă dintr-un produs și este necesar pentru a conține, susține sau conserva produsul pe toată durata sa de viață, iar toate elementele în cauză sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu acesta.
- (ii) Articolele concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare și articolele de unică folosință umplute sau concepute astfel încât să fie umplute în punctul de vânzare sunt considerate ambalaje în măsura în care îndeplinesc funcția de ambalare.
- (iii) Componentele ambalajelor și elementele auxiliare integrate în ambalaje sunt considerate parte din ambalajul în care sunt integrate. Elementele auxiliare agățate direct sau atașate de un produs și care îndeplinesc funcții de ambalaj sunt considerate ambalaje, cu condiția să nu facă parte integrantă dintr-un produs și cu condiția ca nu toate elementele sale să fie destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul.

▼M4

În cazul în care este necesar, Comisia examinează și, după caz, revizuieste exemplele cu caracter ilustrativ pentru definiția ambalajelor din anexa I. Următoarele articole sunt abordate cu prioritate: carcassele de compact discuri și de casete video, ghivecele de flori, tuburile și cilindrii în jurul cărora sunt înfășurate materiale flexibile, suporturile de etichete autoadezive și hârtia de împachetat. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3);

▼M6

- 1a. „plastic” înseamnă un polimer, în sensul articolului 3 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care este capabil să funcționeze drept principal component structural al pungilor de transport;
- 1b. „pungi de transport din plastic” înseamnă pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri sau produse;
- 1c. „pungi de transport din plastic subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni;
- 1d. „pungi de transport din plastic foarte subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, care sunt necesare din motive de igienă sau care sunt utilizate ca ambalaje primare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente;
- 1e. „pungi de transport din plastic oxodegradabile” înseamnă pungi de transport fabricate din materiale plastice care includ aditivi care catalizează fragmentarea materialelor plastice în microfragmente;

▼B

2. „deșeuri de ambalaj” înseamnă orice ambalaj sau material de ambalaj, conform definiției deșeurilor din Directiva 75/442/CEE, cu excepția reziduurilor din producție;
3. „gestionarea deșeurilor de ambalaje” înseamnă gestionarea deșeurilor, așa cum este definită în Directiva 75/442/CEE;
4. „prevenire” înseamnă reducerea cantității și nocivității pentru mediu a:
 - materialelor și a substanțelor conținute în ambalaje și deșeurile de ambalaje;
 - ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje la nivel de proces de producție și în etapele de comercializare, distribuție, utilizare și eliminare,

în special prin dezvoltarea de produse și tehnologii „curate”;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

▼ B

5. „refolosire” înseamnă orice operație prin care ambalajul, conceput și proiectat pentru a realiza în cadrul ciclului său de viață un număr minim de parcursuri sau rotații, este reumplut sau utilizat în același scop pentru care a fost conceput, cu sau fără suportul produselor auxiliare prezente pe piață, dând posibilitatea ambalajului să fie reumplut; astfel de ambalaje refolosite vor deveni deșeuri de ambalaje atunci când nu vor mai putea fi refolosite;
6. „recuperare” înseamnă oricare dintre operațiunile aplicabile prevăzute în anexa II.B la Directiva 75/442/CEE;
7. „reciclare” înseamnă reprelucrarea într-un proces de producție a deșeurilor în scopul original sau în alte scopuri, inclusiv reciclarea organică, cu excepția însă a recuperării energiei;
8. „recuperarea energiei” înseamnă utilizarea deșeurilor de ambalaje combustibile ca mijloc de generare a energiei prin incinerare directă, cu sau fără alte deșeuri, însă cu recuperare de căldură;
9. „reciclare organică” înseamnă tratarea aerobă (compostare) sau anaerobă (biometanizare), în condiții controlate și utilizând microorganisme, a părților biodegradabile ale deșeurilor de ambalaje, care produce reziduuri organice stabilizate sau metan. Rampa de gunoi nu este considerată o formă de reciclare organică;
10. „eliminare” înseamnă oricare dintre operațiile aplicabile prevăzute în anexa II.A la Directiva 74/442/CEE;
11. „agenți economici”, în ceea ce privește ambalajele, înseamnă furnizorii de materiale de ambalaj, producătorii și transformatorii de ambalaje, manipulatorii și utilizatorii, importatorii, comercianții și distribuitorii, autoritățile și organizațiile publice;
12. „acord voluntar” înseamnă acordul oficial încheiat între autoritățile publice competente ale statului membru și sectoarele economice interesate, care trebuie să fie deschis tuturor partenerilor care doresc să întrunească condițiile acordului, în vederea realizării obiectivelor prezentei directive.

▼ M2*Articolul 4***Prevenirea**

- (1) Pe lângă măsurile destinate prevenirii producerii de deșeuri din ambalaje, adoptate în conformitate cu articolul 9, statele membre se asigură că sunt adoptate și alte măsuri de prevenire.

Astfel de alte măsuri pot consta din programe naționale, din proiecte destinate transferării către producători a responsabilității reducerii la minimum a impactului ambalajelor asupra mediului sau din acțiuni analoge adoptate, după caz, pe baza consultării cu agenții economici, în scopul reunirii și al valorificării multiplelor inițiative adoptate în statele membre în domeniul prevenirii. Aceste măsuri respectă obiectivele prezentei directive, așa cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1).

▼ M6

(1a) Statele membre iau măsuri pentru a asigura o reducere durabilă a consumului de pungi de transport din plastic subțire pe teritoriul lor.

Măsurile respective pot include utilizarea unor obiective naționale de reducere, menținerea sau introducerea unor instrumente economice, precum și a unor restricții de comercializare, prin derogare de la articolul 18, cu condiția ca restricțiile respective să fie proporționale și nediscriminatorii.

Respectivele măsuri pot varia în funcție de impactul asupra mediului al pungilor de transport din plastic subțire atunci când sunt valorificate sau eliminate, de proprietățile lor de compostare, de durabilitatea sau de utilizarea lor specifică preconizată.

Măsurile adoptate de statele membre includ una sau ambele dintre următoarele:

- (a) adoptarea de măsuri care să garanteze că nivelul de consum anual nu depășește 90 de pungi de transport din plastic subțire pe persoană la 31 decembrie 2019 și 40 de pungi de transport din plastic subțire pe persoană la 31 decembrie 2025 sau obiective echivalente stabilite în greutate. Pungile de transport din plastic foarte subțire pot fi excluse din obiectivele naționale privind consumul;
- (b) adoptarea unor instrumente care să garanteze că la 31 decembrie 2018 pungile de transport din plastic subțire nu sunt furnizate gratuit la punctele de vânzare de bunuri sau produse, cu excepția cazului în care sunt puse în aplicare alte instrumente la fel de eficiente. Pungile de transport din plastic foarte subțire pot fi excluse din rândul acestor măsuri.

Începând cu 27 mai 2018, statele membre raportează cu privire la consumul anual de pungi de transport din plastic subțire atunci când furnizează Comisiei date privind ambalarea și deșeurile de ambalaje în conformitate cu articolul 12.

Până la 27 mai 2016, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește metodologia de calcul a consumului anual de pungi de transport din plastic subțire pe persoană și adaptează formularele-tip pentru raportare adoptate în temeiul articolului 12 alineatul (3). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(1b) Fără a aduce atingere articolului 15, statele membre pot lua măsuri de tipul instrumentelor economice sau al obiectivelor naționale de reducere în ceea ce privește orice tip de pungi de transport din plastic, indiferent de grosimea peretelui.

(1c) Cel puțin în cursul primului an după 27 noiembrie 2016, Comisia și statele membre încurajează în mod activ campaniile de sensibilizare și de informare publică referitoare la impactul dăunător asupra mediului al consumului excesiv de pungi de transport din plastic subțire.

▼ M2

(2) Comisia contribuie la promovarea prevenirii încurajând elaborarea de norme europene adecvate, în conformitate cu articolul 10. Aceste norme trebuie să urmărească reducerea la minimum a impactului ambalajelor asupra mediului, în conformitate cu articolele 9 și 10.

▼ M2

(3) După caz, Comisia prezintă propuneri privind măsuri destinate consolidării și completării aplicării cerințelor esențiale, astfel încât noile ambalaje să nu poată fi introduse pe piață decât în cazul în care producătorul a luat toate măsurile necesare pentru a reduce la minimum impactul lor asupra mediului, fără să aducă atingere funcțiilor esențiale ale acestora.

▼ B*Articolul 5*

Statele membre pot încuraja sistemele de re folosire a ambalajelor, care pot fi re folosite în mod ecologic, în conformitate cu dispozițiile tratatului.

▼ M2*Articolul 6***Valorificarea și reciclarea**

(1) În scopul conformării cu obiectul prezentei directive, statele membre iau măsurile necesare pentru a atinge următoarele obiective pe întregul lor teritoriu:

- (a) până la 30 iunie 2001, sunt valorificate sau incinerate în instalațiile de incinerare a deșeurilor cu valoare energetică deșeurilor din ambalaje reprezentând între minimum 50 % și maximum 65 % din greutatea acestora;
- (b) până la 31 decembrie 2008, sunt valorificate sau incinerate în instalațiile de incinerare a deșeurilor cu valoare energetică deșeurilor din ambalaje reprezentând minimum 60 % din greutatea acestora;
- (c) până la 30 iunie 2001, sunt reciclate între minimum 25 % și maximum 45 % din totalul materialelor de ambalaj care intră în compoziția deșeurilor din ambalaje și minimum 15 % din greutatea fiecărui material de ambalaj;
- (d) până la 31 decembrie 2008, sunt reciclate deșeurile din ambalaje reprezentând între minimum 55 % și maximum 80 % din greutatea acestora;
- (e) până la 31 decembrie 2008, trebuie atinse următoarele obiective minime de reciclare pentru materialele conținute în deșeurile din ambalaje:
 - (i) 60 % din greutate pentru sticlă;
 - (ii) 60 % din greutate pentru hârtie și carton;
 - (iii) 50 % din greutate pentru metale;
 - (iv) 22,5 % din greutate pentru materialele plastice, luând în considerare exclusiv materialele reciclate sub formă de plastic;
 - (v) 15 % din greutate pentru lemn.

▼ M2

(2) Deșeurile din ambalaje exportate din Comunitate în conformitate cu Regulamentele (CEE) nr. 259/93 ⁽¹⁾ și (CE) nr. 1420/1999 ⁽²⁾ ale Consiliului și cu Regulamentul (CE) nr. 1547/1999 ⁽³⁾ al Comisiei nu sunt luate în considerare în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor și a obiectivelor stabilite la alineatul (1) decât în cazul în care există dovezi tangibile din care reiese că operațiunile de valorificare și/sau de reciclare s-au derulat în condiții aproximativ echivalente cu cele prevăzute în legislația comunitară în vigoare.

(3) După caz, statele membre încurajează valorificarea energetică atunci când aceasta se dovedește preferabilă din motive ecologice și oferă un raport costuri-beneficii avantajos. Acest lucru se poate realiza prin stabilirea unei marje suficiente între obiectivele naționale de valorificare și de reciclare.

(4) Statele membre încurajează, după caz, în ceea ce privește producerea ambalajelor și a altor produse, utilizarea materialelor care provin din deșeuri de ambalaje reciclate,

(a) îmbunătățind condițiile de pe piață pentru aceste materiale;

(b) revizuind reglementările existente care împiedică utilizarea acestor materiale.

(5) Până la 31 decembrie 2007, Parlamentul European și Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, stabilesc obiectivele pentru al treilea cincinal 2009-2014, pe baza experienței practice acumulate de statele membre în îndeplinirea obiectivelor stabilite la alineatul (1) și a rezultatelor cercetării științifice și a tehnicilor de evaluare cum ar fi analizele ciclului de viață și analiza costuri-beneficii.

Prin urmare, această procedură este repetată la fiecare cinci ani.

(6) Măsurile și obiectivele menționate la alineatul (1) sunt publicate de statele membre și fac obiectul unei campanii de informare destinate publicului larg și operatorilor economici.

(7) Datorită situației lor speciale, și anume numărul mare de insule mici, existența unor zone rurale și muntoase și nivelul actual redus al consumului de ambalaje, Grecia, Irlanda și Portugalia pot să decidă:

(a) să îndeplinească, până la 30 iunie 2001, obiective inferioare celor stabilite la alineatul (1) literele (a) și (c), atingând totuși cel puțin procentul de 25 % pentru valorificarea sau incinerarea în instalații de incinerare a deșeurilor cu valoare energetică;

(b) să amâne în același timp îndeplinirea obiectivelor stabilite la alineatul (1) literele (a) și (c) pentru o dată ulterioară, care nu trebuie totuși să depășească 31 decembrie 2005;

(c) să amâne îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alineatul (1) literele (b), (d) și (e) pentru o dată aleasă de ele, dată care să nu depășească 31 decembrie 2011.

⁽¹⁾ JO L 30, 6.2.1993, p. 1, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2557/2001 al Comisiei (JO L 349, 31.12.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO L 166, 1.7.1999, p. 6, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2118/2003 al Comisiei (JO L 318, 3.12.2003, p. 5).

⁽³⁾ JO L 185, 17.7.1999, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2118/2003.

▼ **M2**

(8) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cât mai repede posibil și până la 30 iunie 2005, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și impactul acesteia asupra mediului, precum și asupra funcționării pieței interne. Acest raport ține seama de situația caracteristică fiecărui stat membru. Acesta acoperă aspecte cum ar fi:

- (a) evaluarea eficienței, a punerii în aplicare și a respectării cerințelor esențiale;
- (b) măsurile suplimentare de prevenire destinate reducerii impactului ambalajelor asupra mediului în măsura posibilului și fără a aduce atingere funcțiilor esențiale ale acestora;
- (c) posibila dezvoltare a unui indicator ecologic în domeniul ambalajelor care să simplifice și să facă mai eficientă prevenirea deșeurilor din ambalaje;
- (d) planurile din domeniul prevenirii producerii de deșeuri din ambalaje;
- (e) încurajarea refolosirii și, în special, a comparării costurilor și a avantajelor refolosirii cu cele ale reciclării;
- (f) răspunderea producătorului, inclusiv aspectele financiare ale acesteia;
- (g) măsurile care au ca scop reducerea suplimentară și, în cele din urmă, eliminarea progresivă, după caz, până în 2010, a metalelor grele și a altor substanțe periculoase din ambalaje.

Acest raport este însoțit, după caz, de propuneri de modificare a dispozițiilor corespunzătoare din prezenta directivă, cu excepția cazurilor în care au fost deja prezentate astfel de propuneri.

(9) Acest raport abordează problemele menționate la alineatul (8), precum și alte probleme relevante în cadrul diferitelor aspecte acoperite de al șaselea program de acțiune din domeniul mediului, în special strategia tematică privind reciclarea și strategia tematică privind utilizarea durabilă a resurselor.

Comisia și statele membre încurajează, după caz, studiile și proiectele pilot legate de alineatul (8) literele (b), (c), (d), (e) și (f), precum și alte instrumente de prevenire.

(10) Statele membre care au instituit sau care vor institui programe care depășesc obiectivele maxime prevăzute la alineatul (1) și care dispun în acest sens de capacități de reciclare și de valorificare adecvate sunt autorizate să urmărească îndeplinirea acestor obiective în interesul unui nivel ridicat de protecție a mediului, cu condiția ca aceste măsuri să nu antreneze perturbarea pieței interne și să nu împiedice celelalte state membre să se conformeze prezentei directive. Statele membre informează Comisia cu privire la aceste măsuri. Comisia confirmă aceste măsuri după ce verifică, în cooperare cu statele membre, că acestea sunt compatibile cu elementele menționate anterior și nu constituie un mijloc arbitrar de discriminare și nici o restricție deghizată impusă schimburilor dintre statele membre.

▼M3

(11) Statele membre care au aderat la Uniunea Europeană în temeiul Tratatului de aderare din 16 aprilie 2003 pot să amâne atingerea obiectivelor menționate la alineatul (1) literele (b), (d) și (e) până la o dată aleasă de ele însele, care nu va fi mai târziu de data de 31 decembrie 2012 pentru Republica Cehă, Estonia, Cipru, Lituania, Ungaria, Slovenia și Slovacia; data de 31 decembrie 2013 pentru Malta; data de 31 decembrie 2014 pentru Polonia și 31 decembrie 2015 pentru Letonia.

▼B*Articolul 7***Sistemele de returnare, colectare și recuperare**

(1) Statele membre trebuie să ia măsurile necesare în vederea stabilirii sistemelor astfel încât să asigure:

- (a) returnarea și/sau colectarea ambalajelor folosite și/sau a deșeurilor de ambalaje de la consumator, alt utilizator final sau de pe fluxul deșeurilor pentru a-l îndrepta spre cea mai bună alternativă de gestionare a deșeurilor;
- (b) re folosirea sau recuperarea, inclusiv reciclarea ambalajelor și/sau a deșeurilor de ambalaje colectate,

în vederea atingerii obiectivelor prevăzute în prezenta directivă.

Aceste sisteme sunt deschise participării agenților comerciali din sectoarele interesate și autorităților publice competente. Acestea se aplică și produselor importate, în condiții nediscriminatorii, inclusiv modalitățile detaliate și orice tarife impuse accesului la respectivele sisteme, și sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței, în conformitate cu dispozițiile tratatului.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) trebuie să facă parte dintr-o politică care va reglementa toate ambalajele și deșeurile de ambalaje și iau în considerare în special cerințele privind protecția mediului și a sănătății, securității și igienei consumatorului; protecția calității, autenticitatea și caracteristicile tehnice ale bunurilor ambalate și ale materialelor utilizate; și protecția drepturilor de proprietate industrială și comercială.

*Articolul 8***Sistemul de identificare și marcaj**

(1) Consiliul, în conformitate cu condițiile prevăzute în tratat, decide în termen de cel mult doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive cu privire la marcajul ambalajelor.

▼M2

(2) Pentru a facilita colectarea, re folosirea și valorificarea, inclusiv reciclarea, ambalajele trebuie să conțină indicații privind natura materialului sau a materialelor de ambalaj folosite, pentru a permite identificarea și clasificarea în sectorul în cauză pe baza Deciziei 97/129/CE ⁽¹⁾ a Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 50, 20.2.1997, p. 28.

▼B

(3) Ambalajul trebuie să poarte marcajul corespunzător fie pe ambalajul în sine, fie pe etichetă. Marcajul trebuie să fie vizibil și ușor de citit. El trebuie să fie durabil în timp, chiar și după deschiderea ambalajului.

▼M6*Articolul 8a***Măsuri specifice pentru pungile de transport din plastic biodegradabile și compostabile**

Până la 27 mai 2017, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește specificațiile etichetelor sau ale marcajelor menite să asigure recunoașterea la nivelul Uniunii a pungilor de transport din plastic biodegradabile și compostabile și să le ofere consumatorilor informații corecte despre proprietățile de compostare ale acestor pungi. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

Cel târziu în termen de optsprezece luni de la data adoptării actului de punere în aplicare, statele membre se asigură că pungile de transport din plastic biodegradabile și compostabile sunt etichetate în conformitate cu specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare respectiv.

▼B*Articolul 9***Cerințe esențiale**

(1) Statele membre se asigură că în termen de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive ambalajele pot fi introduse pe piață numai dacă respectă toate cerințele esențiale definite de prezenta directivă, inclusiv anexa II.

(2) Statele membre prezumă, începând cu data stabilită în articolul 22 alineatul (1), respectarea tuturor cerințelor esențiale prevăzute de prezenta directivă, inclusiv anexa II, în cazul ambalajelor care se conformează:

- (a) standardelor armonizate relevante, ale căror numere de referință au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Statele membre publică numerele de referință ale standardelor care transpun aceste standarde armonizate;
- (b) standardelor naționale relevante menționate la alineatul (3), în măsura în care, în domeniile reglementate de astfel de standarde, nu există standarde armonizate.

(3) Statele membre comunică Comisiei textul standardelor lor naționale, menționate la alineatul (2) litera (b), despre care acestea consideră că se conformează cerințelor menționate în prezentul articol. Comisia înaintează imediat astfel de texte statelor membre.

Statele membre publică referințele acestor standarde. Comisia se asigură că acestea sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(4) Atunci când un stat membru sau Comisia consideră că standardele menționate la alineatul (2) nu respectă întru totul cerințele esențiale menționate la alineatul (1), Comisia și statul membru interesat aduc cazul în fața Comitetului constituit în temeiul Directivei 83/189/CEE, indicând motivele. Comitetul emite fără întârziere un avis.

▼B

În temeiul avizului Comitetului, Comisia informează statele membre dacă este sau nu este necesar să retragă respectivele standarde din publicațiile menționate la alineatele (2) și (3).

*Articolul 10***Standardizarea**

Comisia promovează, după caz, elaborarea de standarde europene cu privire la cerințele esențiale menționate în anexa II.

Comisia promovează, în special, elaborarea de standarde europene privind:

- criteriile și metodologiile pentru analiza ciclului de viață al ambalajului;
- metodele pentru măsurarea și verificarea prezenței metalelor grele și a altor substanțe periculoase în componența ambalajelor și eliberarea lor în mediu din ambalaje și deșeurile de ambalaje;
- criteriile pentru un conținut minim de material reciclat în cadrul ambalajului pentru tipurile adecvate de ambalaj;
- criteriile pentru metodele de reciclare;
- criteriile pentru metodele de compostare și compostul produs;
- criteriile pentru marcajul ambalajelor.

*Articolul 11***Nivelul concentrației de metale grele prezente în ambalaj**

(1) Statele membre se asigură că totalul nivelurilor concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajului nu depășește următoarele valori, după cum urmează:

- 600 ppm raportat la masă, doi ani după data menționată la articolul 22 litera (i);
- 250 ppm raportat la masă, trei ani după data menționată la articolul 22 litera (i);
- 100 ppm raportat la masă, cinci ani după data menționată la articolul 22 litera (i).

(2) Nivelurile de concentrație menționate la alineatul (1) nu se aplică ambalajelor realizate în întregime din cristal cu conținut de plumb, definite în Directiva 69/493/CEE ⁽¹⁾.

▼M4

(3) Comisia stabilește condițiile în care nivelurile concentrației menționate la alineatul (1) nu se vor aplica materialelor reciclate și circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat, precum și tipurile de ambalaje scutite de obligația menționată la alineatul (1) liniuța a treia.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

⁽¹⁾ JO L 326, 29.12.1969, p. 36.

▼B*Articolul 12***Sisteme de informații**

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca bazele de date privind ambalajele și deșeurile de ambalaje să fie create, acolo unde nu există încă, în mod armonizat, astfel încât să-și aducă contribuția la monitorizarea de către statelor membre și Comisie a punerii în aplicare a obiectivelor prevăzute de prezenta directivă.

(2) În acest scop, bazele de date furnizează în special informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția ambalajelor și a fluxurilor de deșeurile de ambalaje (inclusiv informații privind toxicitatea sau pericolul materialelor de ambalaj și al componentelor utilizate pentru fabricarea lor) la nivelul fiecărui stat membru.

▼M4

(3) În vederea armonizării caracteristicilor și prezentării datelor produse și pentru ca datele statelor membre să fie compatibile, statele membre furnizează Comisiei datele pe care le au la dispoziție în formatele adoptate pe baza anexei III în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (2).

▼B

(4) Statele membre iau în considerare problemele specifice întreprinderilor mici și mijlocii în ceea ce privește furnizarea de date detaliate.

(5) Datele obținute sunt puse la dispoziție împreună cu rapoartele naționale menționate la articolul 17 și sunt actualizate în rapoarte ulterioare.

(6) Statele membre solicită tuturor agenților economici implicați să furnizeze autorităților competente date sigure privind sectoarele lor de activitate, după cum se prevede în prezentul articol.

*Articolul 13***Informațiile pentru utilizatorii de ambalaje**

Statele membre iau măsuri, în termen de doi ani de la data menționată la articolul 22 alineatul (1), pentru ca utilizatorii de ambalaje, inclusiv, în special, consumatorii, să obțină informațiile necesare privind:

- sistemele de returnare, colectare și recuperare care le sunt disponibile;
- rolul lor de a contribui la re folosirea, recuperarea și reciclarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje;
- sensul marcajelor pe ambalajele existente pe piață;
- elementele corespunzătoare ale planurilor de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, menționate la articolul 14.

▼M2

Statele membre facilitează atât informarea consumatorilor cât și campaniile de sensibilizare a opiniei publice.

Articolul 14

Planuri de gestionare

Potrivit obiectivelor și măsurilor menționate în prezenta directivă, statele membre includ în planurile de gestionare a deșeurilor, necesare conform articolului 17 din Directiva 75/442/CEE, un capitol specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, inclusiv măsurile adoptate în temeiul articolelor 4 și 5.

Articolul 15

Instrumente economice

Acționând în baza dispozițiilor specifice ale tratatului, Consiliul adoptă instrumente economice pentru a promova punerea în aplicare a obiectivelor prevăzute de prezenta directivă. În absența unor astfel de măsuri, statele membre pot adopta măsuri de punere în aplicare a acestor obiective și a obligațiilor ce reies din tratat, în conformitate cu principiile care reglementează politica comunitară de mediu, *inter alia*, principiul „poluatorul plătește”.

Articolul 16

Notificarea

(1) Fără a aduce atingere Directivei 83/189/CEE, înainte de a adopta astfel de măsuri, statele membre notifică Comisiei proiectele de măsuri pe care ele intenționează să le adopte în cadrul prezentei directive, excluzând măsurile de natură fiscală, dar incluzând specificațiile tehnice legate de măsurile fiscale care încurajează respectarea acestor specificații tehnice, pentru a permite Comisiei să le examineze în temeiul dispozițiilor existente, urmărind în fiecare caz procedura în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Dacă măsura propusă este, de asemenea, o problemă de natură tehnică, în înțelesul Directivei 83/189/CEE, statul membru în cauză poate indica, atunci când urmează procedurile de notificare menționate în prezenta directivă, faptul că notificarea este de asemenea valabilă pentru Directiva 83/189/CEE.

Articolul 17

Obligația de a raporta

Statele membre raportează Comisiei cu privire la aplicarea prezentei directive în conformitate cu articolul 5 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind punerea în aplicare a anumitor directive privind mediul ⁽¹⁾. Primul raport acoperă perioada 1995-1997.

Articolul 18

Libertatea de a introduce pe piață

Statele membre nu împiedică introducerea pe piața de pe teritoriul lor a ambalajelor care se conformează dispozițiilor prezentei directive.

⁽¹⁾ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

▼ **M4***Articolul 19***Adaptarea la progresul științific și tehnic**

(1) Modificările necesare pentru adaptarea la progresul științific și tehnic a sistemului de identificare [menționat la articolul 8 alineatul (2) și la articolul 10 paragraful al doilea ultima liniuță] și formatele referitoare la sistemul de baze de date [menționat la articolul 12 alineatul (3) și în anexa III] se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 21 alineatul (2).

(2) Comisia adoptă modificările necesare pentru adaptarea la progresul științific și tehnic a exemplelor cu caracter ilustrativ pentru definiția ambalajelor (menționată în anexa I). Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

▼ **B***Articolul 20***Măsuri specifice**▼ **M4**

(1) Comisia stabilește măsurile tehnice necesare pentru a face față oricăror dificultăți întâmpinate în aplicarea dispozițiilor prezentei directive, în special cu privire la materialele de ambalare inerte introduse pe piață în Comunitate în cantități foarte mici (și anume aproximativ 0,1 % din greutate), ambalajele primare ale echipamentelor medicale și ale produselor farmaceutice, ambalajele de mici dimensiuni și ambalajele de lux. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 21 alineatul (3).

▼ **B**

(2) Comisia prezintă de asemenea un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la orice altă măsură care trebuie luată și, dacă este cazul, acesta este însoțit de o propunere.

▼ **M6***Articolul 20a***Raportul privind pungile de transport din plastic subțire**

(1) Până la 27 noiembrie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care se evaluează eficacitatea la nivelul Uniunii a măsurilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1a) în ceea ce privește combaterea generării de deșeuri, modificarea comportamentului consumatorilor și promovarea prevenirii generării de deșeuri. În cazul în care evaluarea arată că măsurile adoptate nu sunt eficace, Comisia analizează alte modalități posibile de realizare a unei reduceri a consumului de pungi de transport din plastic subțire, inclusiv prin stabilirea unor obiective realiste și realizabile la nivelul Uniunii, și prezintă, după caz, o propunere legislativă.

(2) Până la 27 mai 2017, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care se analizează impactul utilizării pungilor de transport din plastic oxodegradabile asupra mediului și prezintă, după caz, o propunere legislativă.

▼ M6

(3) Până la 27 mai 2017, Comisia evaluează impactul la nivelul ciclului de viață al diferitelor posibilități de reducere a consumului de punji de transport din plastic foarte subțire și prezintă, după caz, o propunere legislativă.

▼ M2*Articolul 21***Comitetul**

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ⁽¹⁾, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din aceeași decizie.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

▼ M4

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

▼ B*Articolul 22***Punerea în aplicare în legislația internă**

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 1996. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) În plus, Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre toate actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în domeniul de aplicare a prezentei directive.

▼ M6

(3a) Cu condiția îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 4 și la articolul 6, statele membre pot transpune dispozițiile articolului 4 alineatul (1a) și, respectiv, ale articolului 7 prin intermediul unor acorduri încheiate între autoritățile competente și sectoarele economice în cauză.

▼ M2

Aceste acorduri îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) acordurile sunt executorii;
- (b) acordurile precizează obiectivele și termenele de realizare corespunzătoare;
- (c) acordurile sunt publicate în jurnalul oficial al statului membru în cauză sau într-un document oficial la fel de accesibil publicului și sunt transmise Comisiei;
- (d) rezultatele obținute fac obiectul unui control regulat, sunt comunicate autorităților competente și Comisiei și sunt puse la dispoziția publicului în condițiile prevăzute în acord;
- (e) autoritățile competente asigură efectuarea unei examinări a rezultatelor obținute în cadrul acordului;

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼M2

- (f) în cazul nerespectării acordului, statele membre aplică dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă adoptând măsuri legale, de reglementare și administrative.

▼B

- (4) Cerințele pentru fabricarea ambalajelor nu se aplică în nici un caz ambalajelor utilizate pentru un produs dat, înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive.
- (5) Statele membre permit, pentru o perioadă care nu depășește cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, introducerea pe piață a ambalajelor fabricate înainte de această dată și care sunt conforme cu legislația internă existentă.

Articolul 23

Prin prezenta, Directiva 85/339/CEE se abrogă cu începere de la data menționată la articolul 22 alineatul (1).

Articolul 24

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 25

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼ **M5***ANEXA I***EXEMPLE ILUSTRATIVE PENTRU CRITERIILE MENȚIONATE LA
ARTICOLUL 3 PUNCTUL 1****Exemple ilustrative pentru criteriul (i)***Constituie ambalaje*

Cutiile pentru dulciuri

Foliile care învelesc carcasele de compact discuri

Pungile în care se expediază cataloage și reviste (cu o revistă înăuntru)

Șervețele dantelate pentru prăjituri, vândute împreună cu prăjiturile

Rolele, tuburile și cilindrii în jurul cărora este înfășurat un material flexibil (de exemplu, folie de plastic, folie de aluminiu, hârtie), cu excepția rolor, tuburilor și cilindrilor destinați a fi părți ale unor echipamente de producție și care nu se utilizează cu scopul de a prezenta un produs ca unitate de vânzare

Ghivecele pentru flori destinate exclusiv vânzării și transportării plantelor și care nu sunt destinate păstrării împreună cu planta pe parcursul vieții acesteia

Flacoanele din sticlă pentru soluții injectabile

Suporturile pentru compact discuri (vândute împreună cu compact discurile și care nu sunt destinate utilizării ca mijloc de depozitare)

Umerașele pentru haine (vândute împreună cu un articol de îmbrăcăminte)

Cutiile de chibrituri

Sistemele de izolare sterilă (pungi, tăvi și materiale necesare menținerii sterilității produsului)

Capsulele pentru băuturi (de exemplu, cafea, cacao, lapte), care rămân goale după utilizare

Buteliile din oțel reîncărcabile, utilizate pentru diferite tipuri de gaz, cu excepția extincătoarelor

Nu constituie ambalaje

Ghivecele pentru flori destinate păstrării împreună cu planta pe parcursul vieții acesteia

Cutiile pentru scule

Pliculețele pentru ceai

Învelișurile de ceară din jurul brânzei

Membranele mezelurilor

Umerașele pentru haine (vândute separat)

Capsulele de cafea, dozele de cafea din folie de aluminiu și dozele de cafea din hârtie de filtru, care sunt aruncate împreună cu cafeaua după utilizare

Cartușele pentru imprimante

Carcasele pentru compact discuri, DVD-uri și casete video (vândute cu un compact disc, un DVD sau o casetă video înăuntru)

Suporturile pentru compact discuri (vândute goale și destinate utilizării ca mijloc de depozitare)

Capsulele solubile pentru detergenți

Lumânările pentru morminte (recipientele pentru lumânări)

Râșnițele mecanice (integrate în recipiente reîncărcabile, de exemplu râșnițele de piper reîncărcabile)

▼M5**Exemple ilustrative pentru criteriul (ii)**

Constituie ambalaje, dacă au fost concepute pentru a fi umplute la punctul de vânzare

Pungile din plastic sau din hârtie

Farfuriile și paharele de unică folosință

Folia alimentară aderentă

Pungile pentru sandviciuri

Folia de aluminiu

Husele din folie de plastic pentru protejarea hainelor curățate în curățătorii

Nu constituie ambalaje

Paletele de amestecat

Tacâmurile de unică folosință

Hârtia de împachetat (vândută separat)

Formele din hârtie pentru copt (vândute goale)

Șervețelele dantelate pentru prăjituri, vândute fără prăjituri

Exemple ilustrative pentru criteriul (iii)

Constituie ambalaje

Etichetele agățate direct de produs sau atașate acestuia

Constituie parte a unui ambalaj

Peria de rimel care face parte din capacul recipientului

Etichetele adezive atașate unui alt articol de ambalaj

Capsele metalice

Manșoanele din plastic

Dispozitivul de măsurare-dozare care face parte din sistemul de închidere al recipientului pentru detergenți

Râșnițele mecanice (integrate în recipiente fără posibilitate de reîncărcare, pline cu un anumit produs, de exemplu râșnițele de piper pline cu piper)

Nu constituie ambalaje

Etichetele de identificare prin radiofrecvență (RFID)

ANEXA II

CERINȚE ESENȚIALE PRIVIND COMPOZIȚIA ȘI NATURA REFOLOSIBILĂ ȘI RECUPERABILĂ, INCLUSIV RECICLABILĂ, A AMBALAJELOR

1. Cerințele specifice fabricării și compoziției ambalajelor

- Ambalajul trebuie fabricat astfel încât volumul și masa ambalajului să fie limitate la cantitatea minimă corespunzătoare pentru a menține nivelul necesar de siguranță, igienă și acceptare pentru produsul ambalat și pentru consumator.
- Ambalajul trebuie proiectat, produs și comercializat astfel încât să permită re folosirea și recuperarea sa, inclusiv reciclarea, și să reducă impactul său asupra mediului atunci când deșeurile de ambalaje sau reziduurile rezultate din operațiunile de gestionare a deșeurilor de ambalaje sunt eliminate.
- Ambalajul trebuie să fie astfel fabricat, încât prezența substanțelor nocive sau a altor substanțe și materiale periculoase în compoziția materialului de ambalaj sau a oricărui component al acestuia să fie redusă în emisii, cenușă sau levigat, atunci când ambalajele sau reziduurile rezultate în urma operațiunilor de gestionare a deșeurilor de ambalaje sunt incinerate sau depozitate în rampele de gunoi.

2. Cerințe specifice naturii re folosibile a ambalajelor

Următoarele cerințe trebuie să fie respectate cumulativ:

- proprietățile și caracteristicile fizice ale ambalajului permit un număr de cicluri sau rotații în condiții de utilizare normale preconizate;
- posibilitatea prelucrării ambalajului uzat în vederea respectării cerințelor de sănătate și securitate a forței de muncă;
- îndeplinirea cerințelor specifice ambalajelor recuperabile, atunci când ambalajul nu mai poate fi re folosit și astfel devine un deșeu.

3. Cerințe specifice naturii recuperabile a ambalajului

(a) Ambalaj recuperabil prin reciclarea materialului

Ambalajul trebuie să fie fabricat astfel încât să permită reciclarea unui anumit procent din masa materialelor utilizate pentru fabricarea produselor vandabile, în conformitate cu standarde existente în Comunitate. Stabilirea acestui procent poate varia, în funcție de tipul de material din care s-a făcut ambalajul.

(b) Ambalaj recuperabil prin recuperarea de energie

Deșeurile de ambalaje, prelucrate în scopul recuperării energiei, trebuie să aibă o valoare calorifică inferioară minimă pentru a permite optimizarea recuperării energiei.

(c) Ambalaj recuperabil sub formă de compost

Deșeurile de ambalaje prelucrate în scopul compostării sunt de natură biodegradabilă, astfel încât să nu împiedice colectarea separată și procesul sau activitatea de compostare în care sunt introduse.

(d) Ambalaje biodegradabile

Deșeurile de ambalaje biodegradabile sunt de o asemenea natură, încât pot să suporte descompunerea fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât majoritatea composturilor finisate se descompun, în cele din urmă, în bioxid de carbon, biomasă și apă.

*ANEXA III***DATE CARE URMEAZĂ SĂ FIE INCLUSE DE STATELE MEMBRE ÎN
BAZELE LOR DE DATE PRIVIND AMBALAJELE ȘI DEȘEURILE DE
AMBALAJE (ÎN CONFORMITATE CU TABELELE 1-4)**

1. Pentru ambalajul primar, secundar și terțiar:
 - (a) cantități, pentru fiecare categorie mare de materiale, de ambalaje consumate pe teritoriul țării (produse + importate, minus exportate) (Tabelul 1);
 - (b) cantități refolosite (Tabelul 2).
2. Pentru deșeurile de la ambalaje menajere și nemenajere:
 - (a) cantități pentru fiecare categorie mare de materiale recuperate și eliminate pe teritoriul țării (produse + importate, minus exportate) (Tabelul 3);
 - (b) cantități reciclate și cantități recuperate pentru fiecare categorie mare de materiale (Tabelul 4).

TABELUL 1

Cantitatea de ambalaje (primare, secundare și terțiare) consumate pe teritoriul național

	Tonă produs	- Tone exportate	+ Tone importate	= Total
Sticlă				
Material plastic				
Hârtie/carton (inclusiv material compozit)				
Metal				
Lemn				
Altele				
Total				

TABELUL 2

Cantitatea de ambalaje (primare, secundare și terțiare) reutilizate pe teritoriul național

	Tone de ambalaj consumat	Ambalaj reutilizat	
		Tone	Procentaj
Sticlă			
Material plastic			
Hârtie/carton (inclusiv material compozit)			
Metal			
Lemn			
Altele			
Total			

TABELUL 3

Cantitatea de deșeuri de ambalaje recuperate și eliminate pe teritoriul național

	Tone de deșeuri produse	- Tone de deșeuri exportate	+ Tone de deșeuri importate	= Total
Deșeuri menajere				
Ambalaje din sticlă				
Ambalaje din material plastic				
Ambalaje din hârtie/carton				
Ambalaje din carton compozit				
Ambalaje din metal				
Ambalaje din lemn				
Total deșeuri de ambalaje menajere				
Deșeuri nemenajere				
Ambalaje din sticlă				
Ambalaje din material plastic				
Ambalaje din hârtie/carton				
Ambalaje din carton compozit				
Ambalaje din metal				
Ambalaje din lemn				
Total deșeuri de ambalaje nemenajere				

TABELUL 4

Cantitatea de deșeuri de ambalaje reciclate sau recuperate pe teritoriul național

	Total tone recuperate și eliminate	Cantitate reciclată		Cantitate recuperată	
		Tone	Procentaj	Tone	Procentaj
Deșeuri menajere					
Ambalaje din sticlă					
Ambalaje din material plastic					
Ambalaje din hârtie/carton					
Ambalaje din carton compozit					
Ambalaje din metal					
Ambalaje din lemn					
Total deșeuri de ambalaje menajere					
Deșeuri nemenajere					
Ambalaje din sticlă					
Ambalaje din material plastic					
Ambalaje din hârtie/carton					
Ambalaje din carton compozit					
Ambalaje din metal					
Ambalaje din lemn					
Total deșeuri de ambalaje nemenajere					